

[Leonhard Hansen.]

kan dog nævne mange Ting, der er blevet gennemført trods Gnidningsmodstanden fra Arbejdsgiverforeningens Side, og som har vist sig at være baade hensigtsmæssige og af overordentlig stor Betydning, saaledes Spørgsmaalet om Tillidsmandsinstitutionen, hvorved man har bortelimineret Bunker af Vanskeligheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere — den er gennemført. Der er Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen, som Arbejdsgiverforeningen Gang paa Gang gik imod, men som dog alligevel, selv om der ikke er lovgivet derom, er blevet gennemført. Arbejdernes berettigede Krav om en Ferieordning er ogsaa efterhaanden blevet gennemført, uagtet det har mødt Modstand fra Arbejdsgiverforeningen. Derfor vidste man ogsaa, at naar der en skønne Dag kom Forslag frem om en midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge, vilde det møde absolut Modstand fra Arbejdsgiverforeningens Side.

Det er rigtigt, at Arbejderne heller ikke er glade for den 40 Timers Arbejdsuge, naar der ikke samtidig skabes Kompensation med Hensyn til Lønnen. Det er givet, at ingen er glad for at faa sin Arbejdsfortjeneste sat ned. Men de tilstedeværende maa vel vide, at det er ikke ualmindeligt, at man paa Arbejdspladserne, naar der begynder at mangle Arbejde, i Stedet for at afskedige nogle af Arbejderne sætter Arbejdstiden ned for samtlige dem, der er beskæftiget. Vi har ogsaa Masser af Eksempler paa, at et Firma, naar det er kommet over Dødvandet, har kunnet beskæftige alle sine Arbejdere og atter gaa over til 48 Timers Arbejdsugen. I saadanne Tilfælde har de paagældende Arbejdere været udsat for at faa deres Ugeförtjeneste nedsat. Arbejderne er ikke glade for, at der ved Lov gennemføres en 40 Timers Arbejdsuge, hvis man ikke faar Kompensation. Men Arbejderne ved, at der gøres Forsøg paa alle mulige Maader paa at faa Arbejdsløsheden begrænset, og Arbejderne stiller sig da paa det Standpunkt, at de beredvilligt gaar med til at løse denne Opgave, selv om det kommer til at koste dem en Del af deres Arbejdsfortjeneste. Se, det er det, der nødvendiggør, og det, der bevirker, at Arbejderne fra deres Side resignerer, naar der kommer et Forslag som dette; og vil være med til at faa det gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde, at der manglede Oplysninger i Udvalget, ligesom det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde noget om, at naar Forhandlingerne i Udvalget gik i Stykker, var det sandelig ikke

Venstres Skyld. Jeg vil gerne spørge: Hvis Skyld tror man saa, det var? Det var Venstre, der paa et bestemt Omraade, paa et bestemt Punkt efter at have barberet Lovforslaget saadan, at ingen vilde have kunnet genkende det her, hævdede, at et bestemt Ord skulde indsættes i Lovforslaget, et bestemt Ord, som i Virkeligheden gjorde det hele illusorisk. Hvis man fra vor Side vilde være med til f. Eks. at betegne Løven saaledes, at den ikke kom til at lyde paa dette uartige, som man fra Arbejdsgiverforeningens Side ikke kan lide, „40 Timers Arbejdsugen“, men i Stedet for kaldte det Bestemmelser om nedsat Arbejdstid eller lignende, saa er det givet, at Arbejderne nok vilde resignere paa visse Omraader, nok vilde være med til den 40 Timers Arbejdsuge uden Kompensation. Men at gaa med til, at der i Løven kom til at staa en Bestemmelse, hvorefter det var muligt for karrige Venstresogneraad at sætte Arbejde i Gang næsten gratis, det vil man forstaa, man ikke kunde faa bl. a. Repræsentanterne for Socialdemokratiet med til. Og det var Venstres Repræsentanter i Udvalget, der forlangte, at saadan skulde Løven se ud. Jeg spørger da: var det saa ikke Venstre, der lavede det saaledes, at disse Forhandlinger brast?

Der tales om, at de Lovforslag, der her er fremsat, er en Narresut, og der tales om, at det er Stridsspørgsmaal, der har været staaende mellem Arbejdere og Arbejdsgivere gennem lange Tider. Ja, dette sidste er rigtigt. Spørgsmaalet om Overarbejde har været Kilden til megen Gnidning og Spektakel rundt om paa Arbejdspladserne, fordi de arbejdsløse ikke kan forstaa, naar der gaar saa mange Tusinde ledige, at det saa skulde være nødvendigt at give det Merarbejde, der findes, til dem, der i Forvejen er fuldt beskæftigede. Jeg forstaa saa inderlig godt, at de arbejdsløse føler med sig selv, at man dermed gør Forsøg paa at snyde dem for det Arbejde, som de har lovmæssig Ret til. At de arbejdsløse kritiserer det, er ganske naturligt, og de arbejdende Arbejdere forstaa saa udmærket godt det Krav, den arbejdsløse stiller, og ogsaa paa det Omraade stiller de arbejdende Arbejdere sig paa Lovforslagets Grund og ønsker det Overarbejde bortskaffet, som er en stadig Kilde til Gnidninger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Saaledes er Forholdet naturligvis ogsaa med Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen. Og hvis man er indforstaaet med Gennemførelsen af disse Lovforslag — selv om det nu ikke blev saa forfærdelig